

SS. ^{me} Pater.

Esdras 3.º Cap. 4.º

Mitto simul cum Compendio totius operis, in quo Principaliores Delationes
refferuntur, expositionem Definitionum Verborum Sanctitatis tribus, linguarum para
impregnam, menti illius meo uideri non consonam, Vnde B. Patricio Gregorio
15.

Page 3. 17. 4.

Ad Lectorem.

Publikerem hoc nec brevi tempore, nec paruo labore confectum tibi (bonè
vole lector) legendum offero, obsecrans, ut affectu ad quamlibet ex his duabus
opinionibus nuderis, sologue studio inveniendo Veritatis (quam Virgo deum
amat) monearis. opus quidem longum, sed brevi nocte illius habebis, si
1.^m et 2.^m I.^o II.º et ultimu X.^o capitulu attentè legas. Siquid autem pro ali-
qua et his partibus addendum putaveris, ad de in domino, n̄ enim mihi ad-
versarius es, si ad inquirendu Veritate deveseriat. Totum tamen opus
Antea lege, si tibi visceris, quod indicasti addendū. Si aliqua errata scrip-
toris inveneris, n̄ mizeris obsecro. penuria enim temporis postquam illud
dictavi, et iteratò videre non potui. Vale:

Ad Veroniam

Britanni, et ceteri. Vobis.
 Quia, per vos, nos, quod inter nos est, et cetera. Nos, per vos, et cetera.

Virginitas excellentior fuit sanctificationibus aliorum. quod dicitur in sanctificatione. n. quod sit p[re]legit. Maria in sacramento tollit culpam; sed remanet semper inclinans ad peccatum mortale, et veniale, idcirco sanctificatione in utero non manet semper in quod inclinans est ad mortale, sed remanet inclinatio semper ad veniale, ut patet in Hieremia, et Leanne Sapientia qui peccatum actuale habuerunt non mortale sed veniale. Et igitur ad mortale, et quod dicitur et dicitur. Ad hanc igitur Maria inclinatio semper omnino sublata fuit, et igitur ad veniale et quod dicitur ad mortale, et quod dicitur ut dicitur. quia sanctificatione non tantum operum in genitrici, sed motu illius, idcirco in illius efficacia habuit, ita ut quicquid esset pulchre corpore in nullo in qua concupiscit potuit.

Sed est Dicitur. 115. illis vbi omnis homo mendax, et nemo sine peccato nisi unus Deus vbi Augustinus. Sibi dicitur Iulianus cap. 2. ex istis Ambrosii. Seruamus, et igitur. ut ex viro, et Muliere idcirco per illam corporis coniunctionem nemo videatur ex parte esse delicti qui autem ex parte delicti, et per illam huiusmodi conceptionem.

43. Dicitur 48. sanctificauit tabernaculum suum altissimus, quod dicitur adducit Dicitur. 3. p. q. 27 art. 2. in qua sed dicitur ut patet B. Maria post animationem fuisse sanctificata. Sed exodi vult. post quod Cuncta facta sunt operuit nubes tabernaculi. Verumtamen, et gloria domini impleuit illud. Quod dicitur arguitur. Sed dicitur et dicitur Dicitur. et concludit quod etiam beata V. non fuit sanctificata nisi priusquam cuncta eius facta sunt. Et corpus, et anima. Quod etiam Verumtamen dicitur S. Vincent. Sermones in sermone. Dicitur conceptus B. M. Sicut dicitur. Atque Antoninus, Archiepiscopus. Florentinus in q. de conceptu illud Ecclesiastice. 7. vniuersum dicitur vniuersum, vniuersum autem nullum, inueniunt. ut per istam intelligatur filius xpi domini sine peccato.

Ex quibus, et aliis dicendis sanctorum igitur eorum intelligentia. Atque Patrum sacra scriptura Mariae et p[re]negat, ad id ut Romae in 8. dicitur. 13. (qui videtur. Et in hac dicitur. ex his qui verbo sua scripta mandauerunt.) post hoc latius predictam opinionem ait. Quod autem horum facere sit vniuersum nouit, si auctoritas ecclesie, et auctoritas sacre scripture non repugnet. videtur. Probabile, quod excellentius est tribuere M. in quibus vbi in genere facit. et auctoritas ecclesie et sacre scripture per varia opinione non quo timore portemur non fuit tunc autem adhuc probabiliter absolute pro, ut p[ro]fere, sed sub conditione. Modo autem ecclesie dicitur. et probabiliter opinione, iudicium fecit, cum q[ui] cadit sit modo et tunc sacra scriptura, et ecclesia, sitane p[ro] hac p[ro] nesciant iuxta non timore, modo non habent p[ro] alia quia ad fidei debeat.

Capitulum 23. ex Patribus. Atque vbi dicitur. Dicitur excipientibus a peccato per quod dicitur. Dicitur statu non habeat deffinitionem.

23. S. Gregorius Mag. lib. 12. Moral. cap. 28. explicans illud Job. quis potest facere mundum de immundo conceptu, semine vbi. p[ro] vera hoc in loco intelligi quod. hanc Job. incarnatus redemptoris intuitu sola, videtur an mundus hoc de immundo semine non esse conceptus, qui sit in mundum uenit ex virgine, ut nihil haberet de immunda conceptu, neque enim ex viro, et femina, sed ex spiritu, et M. Origine procedit. Sicut ergo incarnatus sua vere mundum exstitit, qui delectatione carnis tangi non potuit, quod nec carnalis delectationis uenit.

S. Hieronimus. Dicitur. 22. ad illa dicitur, et de manu carnis vniuersum, meo, ait. Carnis ludii, unica idcirco anima p[ro] unica dicitur. quod non habet peccatum, illa anima, et alia anima obvia mundane. Gloria inter lineas illas, et unica est anima xpi sola a peccatis immuni.

S. Ambrosius. in Apologia David caput. in fine vbi in quo sola. (Et xpi dicitur) et caput virginis et partus sine ulla fuit mortalitatis originis inquinamento.

S. Leo Papa sermone. 2. de nativitate xpi qui incipit exultemus vbi. et ex in sibus matribus non sit sine peccati sorde conceptus, hinc Ceterum B. M. inde purificationem traxit, unde concepit. Quoniam paterni seminis hanc purum non seruauit, peccati se illius origo non minuit. Denique,

Denique S. Augustinus lib. 2. de Iuliano cap. 10. sic ait propter quod charitatem, veritatem, sancti, ac Beati, et indiuinorum eloquiorum per tractationem clarissimi sacerdotum, Irenaei, Cyprianus, olimpius, Hilari, Ambrosii, Gregor. Innocent. Iosann, Basilii, quibus addo presbiterum Velle nobis Hieronimus, ut omnes eos qui non du, dormierunt, ad vniuersum vo preferunt de omni hominum peccati originali bonorum successionem sententiam. Vnde nemo eruit nisi quod sine lege peccati repugnante lege mentis concepit.

Ex quibus hinc. duodecim ecclesie. Dicitur. sola, sola, xpi domini a peccato originali liberantes, et igitur excipient Mariae, si in mentis ipsorum peccati originale non dixerunt. Non ergo predicta propositio hinc statu, de rationis fidei in sanctos PP.

Dicitur. 10. sancto PP. loqui de debitis contrahendi originale peccati, non de ipso peccato originali peccato, et quo fuit libera Beata V. Maria.

Sed dicitur. 1. quia Hieronimus Pelagius dicitur. D. Augustinus lib. 2. de Iuliano cap. 10. nunciat in hac quod nihil damnationis erat in paruulis recentior nati, sed ista PP. predicta S. Augustinus. Contra Hieronimus hanc adducit, quod ut ad quatuor, et

127. S. Bernardinus. Senen. or. mi. in form. qui incipit de sol. orien. ex. cuius verba postea immo dñi adducemus.

Hic auctoritatibus respondere solent ex v. a. 2. m. 3. p. 3. q. 27. art. 2. cap. 12. et alii qd. n. mundus et s. mundus
dicuntur, quod aliquando immundus fuit, sed etiam illud qd. semper mundus existit, ita mundum, et purgare potest et illius
quod nunquam immundus extiterit. Unde etiam s. 1. p. 3. affirmant v. m. 3. mundum fuisse s. purificatum, non negant quod
p. hoc dicant, qd. aliquando originale peccatum habuerit.
Id. p. 3. q. 2. hanc sententiam Chrysostomus et Cyrillus adaptant inquit qd. ante Mariam peccatorem dicitur

Idem. 1. g. hae solus Christus. et Christus adaptari nequit q. illi Moni. peccatis hae,
hic ay. ubi illi. exurgeret a lapsu, ac p. inde videret. dicere utroque quod habuit de facto originale peccatum, nō ay. ubi
nō exurgeret si ay. ubi de facto nō cecidisset.

26 puis si mundari absolute posset dici de illo quod nunquam fuit coinguitatus, et de illo qd fuit immundus, tamen mundari a peccato n' dicit. nisi de illo qd fuit immundus, in mundari a peccato n' dicit. nisi de illo quod habuit peccatum. Unde David Psal. 50. amplius. Quia me ab iniquitate mea, et a peccato meo mundame. Quod de peccato ay Senebe commissio intelligebat. Regius propheta, venia qua precabatur. Et Hieronimus & Lina amara cor tuum, Hieronimus, ut salua fias, Psal. 137. dicunt. V. M. mundatus fuisse a peccato, qd intelligunt v. M. habuisse de facto peccatum, a quo mundaretur.

Dicere autem quod q^{da} Deus illis preceperunt a peccatis dicere illis a peccatis mundare. q^{ia} ab utriusq^{ue}
 quia ex ipso q^{da} dicat mundare a peccato p^{ro}p^{ri}e leg^{is} ubi aquo e peccatu exierit. et t^{em}p^{or}e ad que ut sanctus m^{un}d^{us} v^{er}
 centia v^{er}bis inserat. nouerunt namque s^u p^{ro}p^{ri}e v^{er}bis preceptis, illo que curi essent, si talia u^{er}bis significare: nec u^{er}
 det. credibile quod talibus v^{er}bis loquerent. de v. m^{un}d^o. si ip^si precepta, ab originali peccato cognouerunt. dic^{er}e aut^{em} de
 aliquibus p^{ro}p^{ri}e mundata ab o^mnⁱ peccato, n^{on} quia commiserunt omnia, sed quia taliter fuit ab originali mundata, ut eis libera-
 ret. totaliter a^usone, qui est ca^usa alior^{um} peccator^{um}, n^{on} infome ut in ca^usa alia habebat. Non ergo s^u p^{ro}p^{ri}e h^{ab}et talis
 definitioⁿ p^{ro}p^{ri}e p^{ro}p^{ri}e. Cap^{it}u^lu^m 4° ex p^{ro}p^{ri}e exp^{re}ssu affirmantib^{us}. M^{un}d^{us} in origⁱⁿali concept^{us} fuisse ma-

Caput 4° ex P^{re}l^{is} expressis affirmantibus. Atq^{ue} in originali conceptus fuisse ma-
nifestatur. Namq^{ue} op^{er}is nat^{ur}e definitio n^{on} habet.

In Sm. L. Anselmus lib. 2. Cur Deus homo cap. 26. ibi ^{28. m.} ~~propter~~ ⁱⁿ ipsa unde concupiscit in iniquitatibus
 concepta ē, et in peccatis concepta ē a matre eius, et eam originali peccato nata ē. quādrupla in Adam peccavit. Vbi ly nata
 intelligit: de matre in utero, mag. Sm. D. th. 3. m. 8. d. 3. q. 1. art. 1. q. 3. ad 24. assignant: dū predicta natiuitas, et concep-
 tio, seu animatio vocat: natiuitas in utero. Quia ergo Sm. Ansel. ex Psal. David illa antecedentia, et generatio verba
 crebra, ut sup. individualis explicaretur, noluit dicere concepta ne reperiret eandem vocē, sed nata natiuitas. Et innotet,
 ut diximus, modo. Quoniam et difficile canant aliqui: q. illa dda n. sunt Anselmi. sed discipuli Boni, sed a quo disci-

ut diximus modo. Et ad hoc dicitur difficultas conant. aliqui enim quod illa dicitur non sunt Anselmi. sed discipuli Boni, sed a quo dicitur
pulus illud didicit? cur a magistro non fuit correctus? absque dubio hoc erat si strarius sentiret. Dicere etiam quod liber
ille ipso conuictus fuit scripserat, assignent ubi ex dicta verba retractauit. Affirmare autem quod Log. de peccato non proprie, sed
pro homine, quam sanctus Anselmus. V. M. s. f. dicitur in homine non in macula, pro eo quod dixerit quod. idem dominus fuerit scriptus ab
que carnalis dilectionis peccat infer. S. Franc. Vitarium lib. post. 82. Anselmum vindicare quod illi sit peccatus ac
carnalis concupiscentia. Sed bonum est effugere difficultates verborum.

carneali concupiscentia. Sed totum est epigone difficultatibus. S. namque Ansel. xpi Dni conceptione natus, concupiscentia carnalis negavit, sed etiam macula originali, quae ponit in Virgine, ex qua macula, qd. somni sequebat. omnino erat ad rem. Porro quia qd. ponere in V. M. formis, qui est peccati, et non maxime sola peccati, nescio quo fundamento nunciat.

Idem autem ibidem §. 1. adducit aliud testimonium S. Anselmi. ex lib. de excellentia V. M. in Vbi nimirum
tenemus fide, ab omni re quod ad huc in illa originalis sine actuali peccati supererat ita mundum, et illius, ut super
eius spiritus. In 2^a R. ut in sub iudice et an sit hic Liber Ansel. et prae. quod si assignat auctoritas regum, fundat.

euz. Spiritus S. R. ut in sub iudicio an sit hic labor Ansel. et prae. quod si assignat auctoritas regantes, fundat.
 meo quod. S. Anselmus attente videat. et buore V. M. peccati, actuali habuisse, sed si verba S. Anselmi attente inspiciant.
 p. illud aliquid originali, siue actuali peccati supererat. S. J. Somnus intelligit, quod aliquid peccati originali dicitur. q.
 e eius effectus, et aliquid peccati actuali, q. Somnus inclinatur ad actualia peccata; et ex D. th. cap. 1. S. et aug. diximus.

Obiiciunt Eni nobis Anselmus in epist. 2. ad Corinth. 1. illis libris: omnes itaque mortui sunt in peccatis
nemine prorsus excepto dempta Macula Dei, sine originalibus, sine alijs, volunt addere, Lignoranda est.

Cui Obiectioni. Lu. varq. tom. 2. in 8° p^o 9. 27. dig. 117. cap. 3. n° 11. m^o Greg. q^{uod} aliqui alle-
gant in lib. 1. Regum cap. 1. eoquod verba eius parvi hinc et favore videantur: et Rupertus lib. in cant. eoquod n^o illi
verba ipsius facile in alio sensu explicari possunt, verum etiam lib. 1. in cant. opposita. 11° apertè pronuntiaverit, ut
cap. 1. vidimus. et Anselm. in illud cap. epist. 2. ad corint. si unus pro omnibus moriatur. eoquod et ibi n^o obviare hanc
11° vadat, Inmemoria illa à quibusdā putantur. Verum n^o autem Anselmi, opposita autem habemus n^o leve verum mori
11° 9° cap. recitavimus. nec illa. Porro quia hoc lucari ex cog^o in exemplari edico colonie, ex officina Lucheri, Cervicorni,
anno 1583. mense Augusto sub titulo D. Anselmi. dicti. Reg. memoria est in epis. Pauli. quadringentis prope, et quingaginta

anno incunabula huius Latuerunt, sed iam ex eo auge ipso quod per tempore latuissent, suspecta de diabolice inuentione.
Ad definitionem autem fidei non sunt adducenda opuscula de quibus dubitatur, amittit Auctori, I. in corpore operis. I. Paris
non inueniuntur quod dicitur propterea ea que de officio conceptionis auctor Anselmo instituitur [et dicit Allegari] si. f. an. v. v.
uarius lib. 1. Anselmi iudicium adducit.

Obicitur tamen Anselm. lib. de Concep. Virginis cap. 18. ibi nempe decem erat, ut ea puritas, qua maior sub deo neguit
intelligi virgo illa crederet. Cuius ergo maior puritas sit non habere originale peccatum, videtur non obviare in huiusmodi.

Huius auctoritatem cum sibi illi obicitur S. Bonaventura in 3. dist. 3. q. 2. Et huiusmodi illud vult dicere quod ea
fuit omni culpa actuali non originali, et D. Th. in 3. dist. 3. q. 2. art. 1. Et cum in 3. arg. sibi eadem obicitur huiusmodi
huius soluit ad 3. dicendum quod hoc puritas sibi huius deo debebat ut ipse quatuordecim redemptor humani generis nulla per
eandem seruitutem teneretur. cuius compeccat omni peccato redimere, unde non hanc puritatem sed sub hac maxima, virgo, et mater
eius huius debuit. hoc D. Th. voluit itaque apud Deum excedere matrem, non illi in hoc, quod sua conceptio ex utero sua erat ab
que peccato, sed etiam infans conceptionis, nam hoc modo posset etiam concipi de spiritu et simul viatrix, et prehensor ab
instanti noui mementis, et tamen sub ipso Deo, quia ipsa non erat, sed ex mementis ipsi Deo haberet, huius namque puritatem sub deo
huius erat.

Ad S. Bernardum episc. 174 ad Canonicos Lugdunenses illis obicitur. Veniat ut port receptus in utero iam existens sanc-
tificatus accepisse credatur, quod excluso peccato sancta fecerit natiuitatem, non tamen et Ocepit S. Bernardus. illi conceptionis deit
non sancta quia canonici celebrabant, et de illa ait. Regia falsis non esset honore veritatis accumulata honoris, tamen in filiis dig-
nitatem. Canonici autem Lugdunenses non estent semini Loachem, nec ipsi semen effusus, sed animatus S. M. et
sanctus celebrant. eandem D. Th. dicit. Serm. 2. de Assumpt. videat. l. arg. tom. 2. in 3. p. 3. q. 27 disp. 47. cap. 1. et c. mementis. S. Bon.
non 108. S. v. Bernardi.

Accobitant vbi S. Bernardus. Serm. 4. super salutem Regine ibi ait. Innocens ^{chm} sicut ab originali. et ab actualibus
peccatis nemine ita preterite = representant 2. q. 1. p. dicitur. tamen etiam D. Bon. dubitat. Unde suorum tom. 2. in 3. p. 3. q. 27 disp. 3.
S. 5. S. in 2. ordine non dicitur si Bernardi, sed nomine eius, nec ipse nec Pater vult. Huiusmodi citant: quoniam l. arg. vbi supra
et suorum s. expositis ibi supra facient. S. Bernardus per Otarium de. fuisse. dicit autem Innocens, ac si per gratiam munda-
ta erat localiter ab originali peccato. tracto, et ab incurso actuali. V. subdit. ego quoque per fide opinor in utero matris
tamen ab originalibus relictis peccatis. nemo autem peccat absolute nisi qui prius fuit peccator. S. arg. non adducit D. Th. in 3. dist. 3. q. 1. art.
1. q. 3. ad 3. ut sicut V. M. in utero ante natiuitatem fuisse sanctificatus.

3. q. 3. ad 3. ut sicut V. M. in utero ante natiuitatem fuisse sanctificatus.
3. q. 3. ad 3. ut sicut V. M. in utero ante natiuitatem fuisse sanctificatus.
3. q. 3. ad 3. ut sicut V. M. in utero ante natiuitatem fuisse sanctificatus.

3. q. 3. ad 3. ut sicut V. M. in utero ante natiuitatem fuisse sanctificatus.
3. q. 3. ad 3. ut sicut V. M. in utero ante natiuitatem fuisse sanctificatus.
3. q. 3. ad 3. ut sicut V. M. in utero ante natiuitatem fuisse sanctificatus.

3. q. 3. ad 3. ut sicut V. M. in utero ante natiuitatem fuisse sanctificatus.
3. q. 3. ad 3. ut sicut V. M. in utero ante natiuitatem fuisse sanctificatus.
3. q. 3. ad 3. ut sicut V. M. in utero ante natiuitatem fuisse sanctificatus.

3. q. 3. ad 3. ut sicut V. M. in utero ante natiuitatem fuisse sanctificatus.
3. q. 3. ad 3. ut sicut V. M. in utero ante natiuitatem fuisse sanctificatus.
3. q. 3. ad 3. ut sicut V. M. in utero ante natiuitatem fuisse sanctificatus.

3. q. 3. ad 3. ut sicut V. M. in utero ante natiuitatem fuisse sanctificatus.
3. q. 3. ad 3. ut sicut V. M. in utero ante natiuitatem fuisse sanctificatus.
3. q. 3. ad 3. ut sicut V. M. in utero ante natiuitatem fuisse sanctificatus.

3. q. 3. ad 3. ut sicut V. M. in utero ante natiuitatem fuisse sanctificatus.
3. q. 3. ad 3. ut sicut V. M. in utero ante natiuitatem fuisse sanctificatus.
3. q. 3. ad 3. ut sicut V. M. in utero ante natiuitatem fuisse sanctificatus.

99 Innocentius 1us tom. 1. serm. 2. de ann. p. B. M. ad illa verba, quae est illa quae progreditur. ibi illa est Eva, fuit sine culpa peccata, sed peccata in culpa, hoc videtur V. M. / autem fuit in culpa peccata, sed sine culpa peccata.

10 Innocentius 1us B. V. fuit in utero matris concepta non ante animam, quod tunc gratia capax fuerat, nec erat in ipsa anima, quod tunc originali peccato non maxime esse non equiverit universali Christi redemptione, quod non est dicendum, sed pie considerandum, et quod cito post animationem, vel ipsa die, Morta non in ipso momento concepta fuit per gratiam mundatam, aliter fuisse equaliter purioris ex Christo hoc non est dicendum.

119 Clemens 8us Cuius verba refert Gregorius Laurentius lib. 3. q. 4 art. 2. n. 147 (ut notat Calderon cap. 58. 26.) ex serm. sup. illa verba. Cum signa insula, et luna, ibi dixerit. Virginitas in peccato originali concepta, nec nomine concepta, intelligit huius formationem, sed animationem in peccato originali concepta, quod subdit. V. fuit sub peccato originali per aliquos morales, et ratio prius fuit sanctificata, ante animationem enim neque erat peccata, quia non habebat subiectum capax, nec V. M. quod si dicitur erat anima, quae ipsa insula. Si enim deformationem huius intelligeret, non morales sed plures dicit sub peccato originali esse. In variis 89 Medicorum assignantur dies huius ante animationem, quod dicitur in Ant. lib. 2. de aia cap. 3. et in ne placitum Medicorum sunt in maribus 40. in femina 80.

Alii summi Pontifices referunt per hoc, quod ex Baudello refert Gregorius Laurentius lib. 3. q. 4 art. 2. 31. et 2. ut Long. 13. Innocentius 1us in officio suo de sanctificatione. l. 1. et in disp. solenni. Innocentius 2us Bonifacius 8us qui ibi videri possunt. Nec est ad id, quod id non dixerint facti summi Pontifices. non est dato, quod antequam accenderent ad suum primum sanguinem id scripserint, quod facti summi Pontifices non tractantur, ergo facti Pontifices dixerunt.

Non modo insinuat, tenent. aliquid vim nam, auctoritatem, aliqua in vetuli linguarum esset in omnibus, et cum omnibus immorari, quando ipsa verba intuentur id ipsum vident. significare, difficile quae videtur. Per se tamen talia verba profanorum fuisse, si pro divina non essent. Quibus enim verbis alii deberent uti, et illas avocarent.

Vnde omnibus interpretationibus, quae afferri possunt, occurrunt. Vbi S. Antonius Archiep. Florent. opus. de Rep. ibi. In si bene Nicodemus. scriptum, et dicta 89 antiquorum, et modernorum, qui fuerunt devotissimi Virg. gloriosus, manifeste patet ex veris eorum ipsa in peccato originali concepta fuisse, sed tenent variis opinionibus extorqueant dicta eorum, et intentionem dicant.

Capitulum 89 ex veris si agatur. et D. Th. 1us p. 2. dicitur 89 de fundatione

non habere

Dicitur utque hoc Capitulum Magnitudo. S. Agustinus dicit Discipulus. S. Th. quorum auctoritas maxima venerat. ecclesia, simul illos adducit ut Magnitudo ipsi Discipulus intelligit, sed in omnibus namque S. Th. vestigia S. Agustinus. Secundo unde utrumque prope adducere utrumque. S. Agustinus tenent. Verba illorum refert, utrumqueque videtur.

S. Agustinus. lib. 2. de peccatorum meritis, et remissione. 1us Reliqu. cap. 6. quatuor dubia proponit. 1us Quod aliquis possit esse sine peccato? cui indico capitulum respondet per gratiam Dei. 2us Quod si aliquis sine peccato (de existerentibus tunc intelligit. non alio) cui per capitulum. 3us Quod non sit sine peccato cum possit esse? cui respondet capitulum 7. quod nolunt hoc facere quod dicitur est. 4us Quod omnis natus per verbum peccatum habuerit non nisi quinquaginta. Si verum est, potest aliquid esse, hoc patet. cui per capitulum 19. dicitur. Si capro in peccato originali. Si quidam respondet. Si unigenitus propter unam mediatorem Dei et hominum hoc dicitur. leni, nulli, sed si fuisse, si fuisse, esse certum est. Si autem V. M. in mente d. Agustinus. ex privilegio eius, pontificatus peccatum originale non habuisset, ergo illa exciperet. nam quod sit erat an per gratiam Dei talis aliquis reperiret, qui omnino nunquam illis peccatum habuerit.

Deinde lib. 10. de Genes. ad lit. cap. 18. ibi. Unde corpus Christi quamvis ex carne seminis Aaron, quod de illa carnis propagine concepta fuerat. tamen quia non sic in ea concepta est, quomodo fuerat illa concepta, nec ipsa erat caro peccati, sed sicut in caro peccati.

Unde vitalis Reliquus lib. de peccatorum meritis, et remissione cap. 24. c. 1. fuit. Sola ergo illa etiam homo factus manens deus peccatum nulli habuit. Unde, nec sumpsit carnis peccati, quod vis de matre, (alio materno) carnis peccati.

Immo. Blundus et quod. S. Agustinus. in libro. S. Agustinus. in libro de Receptis Christi Domini. ex virgine, et simulacris de Receptis Virginitas quasi hoc differant nulla fuit ex immunitate, hoc non ex, sed ex privilegio.

Si vero quod apud Agustinus. idem videtur. caro peccati, ac concepta in peccato non lib. 2. dicitur. cap. 23. ait de hac lege peccati nascitur caro peccati expiandi per illius sacramentum. et D. Th. 1us p. 2. q. 27. art. 2. ad 3. sic ipse Agustinus. intelligit lib. de nuptiis et concubitu. cap. 1. S. Th. 1us Ag. ait. quod Christus Dominus fuit de matre conceptus alio materno, carne peccati non deus dicere de carne concepta in peccato.

20 quod. S. Th. 1us lib. 1. d. 1. c. 1. cap. ex 1° Ambrosio. ait. servatus est equus. ut ex virgine, et muliere idem per illud corporis immutationem nemo videtur. expers esse debet, qui autem ex per debet, expers est etiam huiusmodi conceptio. Unde videtur dicere. quod ut de carne aliquis defacto non habere, seu non habuisse peccatum originale, hoc enim D. Th. 1us p. 2. q. 27. art. 2. debet enim dici, quod non esset conceptus ex virgine et muliere, et quod cui unus privilegium concederet, aliud esse decedendum.

3° q^o nullibi asserit Ag^o. V. Mariā, abique peccato originali fuisse conceptam nec alibi hoc privilegium illi recedit.

Dico illud concedere lib. de nat. et grā cap 36. ibi? excepta itaque s^a Maria de qua prope. honorem dñi nulli proxi cu de peccatū agit, habere voto quationē ut n. scimus, qd ei. p^o gratiā collatū fuerit ad vincendū omni exp^o peccatū et. R^o tñ. Ag^o. loqui de peccatū actualib^o, nā interrogatōne Delagii refert in b^oib^o anib^o cap. 35. adf^o n^o ibi? Sed acate videtur interrogare, quomodo isto sancto de hac vita abūse credendū sit, cu peccato, an sine peccato? ut si responsū fuerit cor exūse de hac vita, p^oet h^oz salte, propinquante morte fuisse sine peccato in hac vita. ecce interrogatō erat de peccato actuali. cui R^o s^a Ag^o. ibi. ubi parum attendit, cu acutius, non fr^o tra etiam i^og^o in orare dicere: dimitte nob^o nostra et et nos dimittim^o debitorib^o nostris. ecce de peccatū actualib^o. resp^o. Quod etia^o verbis sequentib^o confirmat.

Pergit iterum s^a Ag^o. ut soluat anq^o Delagii deinde memorat Cadit^o scilicet pbandū, argui non modo n^o peccare, v^ory etia^o n^o vixisse referunt. Abel. inoch. et. i^og^o etia^o Dñi, et saluator^o n^ori Marię, quā dicit sine peccato s^oitenti necesse ēe p^oetari. et R^o s^a Ag^o. excepta itaque s^a Maria et loquit^o q^o de peccatū actualib^o. unde subdit. hac ergo Virgine excepta, si omnes illos s^oz et sanctos q^o hūc vixerent, congregare possem^o, et interrogare d^o. autem sine peccato, quid fuisse respondens putamus: et hoc quod ille dicit, an i^oan. ap^ost^o. P^ogo n^o quātūlibet fuerint in hoc corpore excellentia sanctitatis (aut etia^o sine originali) et hoc interrogari possunt, non ut una voce clamarent: si dixerim^o quia peccatū non habemus, nos ip^oz reducim^o, et veritas i^ondib^o manet? ecce de peccatū actualib^o, R^o n^o peccatū originale t^oerat i^og^o.

Unde etia^o videt^o. s^a Ag^o de peccatū actualib^o fuisse loquut^o, et dicit^o excepte Virgine, quā valem^o q^oz. Inventa est, ut n^o solū vixerit peccatū originale sicut alii sancti, sed effectū etia^o, ut fomes, et non alij actualia mortale sed etia^o veniale, ides quē ex omni parte. Vincim^o enī peccatū, per gratiā Dei, cu^o h^oz b^oz expellim^o, et in Virgine ides actualia veniale n^o fuit, q^o fomes inclinans ad malū, fuit per gratiā sublat^o. ut ex D. th. dicit^o cap. 8. v. aut^o prope honore Dñi, quā ut i^og^oit D. th^o 3. p. 2. q. 27. art. 2. n^o esset digna mater Dei, si aliquando peccatū veniale dimitteret. Peccatū vero originale dicit^o ut erat sub xpo Dñi n^o alij ex vi exp^oit^o, sed de facto, et sic erat redempta ea redemptione de qua in sacra scriptura fit mentio.

Quapropter D. th. 3. p. 2. q. 27. art. 4. in arg^o sed d^o adducit predictā auctoritatē s^a Ag^o. ut probet V. Mariā nullū habuisse peccatū actualia nec mortale, nec veniale. et s^a Bonavent. in 3. d^o 3. q. 2. cap^o ibi obicit^o predictā auctoritatē s^a Ag^o. R^o dicendū, quod Ag^o intelligit de peccato actuali, non originali sicut patet ex serie litterarū.

Cui^o q^o ex v^oib^o audib^o dicit^o et melius Ag^o intelligere, quoz D. th^o. et s^a Bonavent. ecclesiaz s^a d^oz.

Sequitur s^a Ag^o. Discipulus addidim^o D. th^o. 3. p. 2. q. 27. art. 2. et ad 23. illis verbis: sed V. Virgo inquit quidē originali peccatū, sed ab eo fuit mundata antequā ex utero nasceretur. et in 3. d^o 3. q. 1. art. 1. q. 1. ibi et ideo V. Virgo in peccato originali fuit concepta, idē in 3. ad Annib^o d^o 3. q. 1. unica. art. 1.

Nō dant qui interpretari solent D. th^o loquut^o fuisse de conceptione Materiali, seu formatione s^oz ante animatōz, quā D. th. vult dicere, quod effusio seminis, et igitur s^oz, et progressus fetus usque ad animatōz exclusiōe fuit in peccato originali, quia illud causaret nisi in instanti animatōz gratia preveniret.

Sed q^oz valeat hoc solū exhibi^o ip^oz s^a Ag^o ē deducendū. ip^oz namque D. th^o. in 3. d^o 3. q. 1. art. 1. q. 1. art. 1. ad 23. quēz dicendū ē sanctificatio V. Virgini non potuit eorū decem^o ante infusioz anime, quia gratiā carpo non dū erat, sed nec etia^o in ip^oz instanti infusioz, ut s^a p^ogrā. tunc sibi infusā, conservaret, ne culpa originalis incurreret. xpi^o enim hoc singulariter inhumano genere habet, ut redemptione n^o egeat, q^o caput om^oz ē, sed omnib^oz convenit redim^o p^ogrā. hoc aut^oz eorū p^oet si alia anima inveniretur, quā nunquā originali macula fuit infecta, et illa nec D. Virgini, nec alij propter xpi^o h^o: et concedendū, et ibidē art. 2. q. 2. ibi. sed virgo mater eius fuit quidē peccato originali infecta, a quo emundata fuit antequā ex utero nasceretur: sed a peccato actuali omnino immunis fuit.

Idē s^a ad anib^o. d^o 3. q. 1. unica art. 1. in corp. hūc v^oib^o ad hoc dicendū, quod Virg^o nec ante conceptū, nec in conceptū ante animatōz infusioz sanctificata fuit, quia p^ogrā sublat^o q^oz sanctificatio ē aīa, nec in ip^oz instanti infusioz aīz, quia sic n^o d^oeretur originale et nec xpi^o, et ideo omnib^oz n^o d^oeretur redim^o p^ogrā, sed tantū sanctificata. credit^o p^oet aīz infusioz, q^o hoc alij s^az. ē collat^o. idē directe inspicit habet 3. p. 2. q. 27. art. 2. ad 23. Eūz aut^o hūc adē sunt arg^oz, aut nec ponderat^o nec explicat^o egeant.

Necessitas quod dicit^o. eorū sententia. disp. 15. q. 2. art. 3. ad 23. illi v^oib^o ad 23. dicendū, quod p^oetia invenit^o p^oetia, a Mario et ideo p^oet aliquid creatū invenit^o quē n^o h^oz p^oetia, et p^oet in rebus creatis si nulla creatio peccatū originatū sit: et talis fuit p^oetia V. Virgini, quā peccato originali et actuali immunis fuit.

Non statat inquit 3^a sententia D. th. videri esse punctus ideæ gr. & virginis M. talis fuisse ut esset inoparabilis: ex cu peccato originali, quod cu actuali siue mortali siue veniali, utiq; diffinitur. Unde illa verba sine ulla contagione peccati iniquitatis sit, sicut n videri idq; ac fuerit qd e præteritū, sed præsens: cu 3^a gratia V. M. collata talis fuerit, ut prædicta inoparabilis in se q; nulli alteri quæ creaturæ fuit collata: sit consequens, ut p. necessitate à deo in ipsius creaturæ maiori nequeat inveniri: prædicta quoq; modo p. intelligi quod fuit immunitas à peccato originali, et actuali, et mortali quæ veniali.

Sed si quis iudicaverit D. th. ibi ex habuisse 2^a n. ex præfeto quædam tractans, illis potius ea præfeto an. regnandi libris magis retractant, et deorarij C. ex locis adductis defenderit: quod magis deorarij 2^a videri fuisse, q. cu hoc fecisset de defectu deuotionis ad V. Mariæ Orationem assensu pronuntiare videtur.

Cuius autem valeat authoritas D. th. ut prædicta 2^a stat n. habeat definitionem sequenti cap. ostendat. alio-
rum ut antiquorum 2^a 3^a cap. 7.

Caput Sextum quod eipso, quod deorarij 2^a habeat pro se S. thomas
multum conducit, ut ecclesiis suspendat deorarij fidei 2^a

Propositionis

Ita Catholica Romana que ecclesia Docet D. th. approbavit, ut dato quod omnia p. stat definitionem hanc videret expedire suspendere deorarij fidei illius eipso quod D. th. sententia ex se 2^a videri deducit.

1° ex reuelat quæ refert D. th. fr. Gundisalvus de Arriaga tom. 1. vius. 2. thom. cap. 2. n. 8. citans pro ea 2^a v. centum Ferrer. in eam. S. th. S. Antonij 3. p. tit. 23. cap. 7 § 18. et alia quæ ibi refert. quæ ita approbaverit ecclesia, ut ex verbis ipsius efficit S. th. sententia generis cu terque ex facto fuit prædicta reuelatio fr. Alberto de Bruna, qui cu claudens ut cognoscere aliquid S. th. quod dicit ante altare V. M. lacrimis orari vidit utramque 2^a S. th. et S. th. ex ut que refert S. Antonin. talia agunt. fuit loquens. Quid mirari fr. Alberto ego S. th. agunt. D. ecclesie, quæ sum mirum ad declarandam gloriam S. th. n. e. qui mecum e, qui doctrinam meam, et apostolicam in oibus sequitur, et ecclesiis dei sua doctrina illustravit. Lapis prædictus in pectore tanto splendore emittens significat reuerentiam intentionem, quæ habuit ad declarationem, et defensionem fidei. Lapidem plures priores sunt ibi, quæ edidit. ipse igitur mihi par est in gloria virginis me excellens munditia. et ego illi pontificati excellentia; q. S. th. in oibus e sequens doct. Apostolicam. et S. th. q. cu prædicta 2^a 2^a habeat S. th. n. habet stat definitionem.

2° ex orat quæ sed ecclesia in futuritate sua Cant, in qua fateor Deum eruditione omnia in th. ecclesie sua, clarificare, et exposuit ab ipso Deo, ut decedat ea quæ docuit intellectum aspicere ex dicere autem ideo hoc per ab ecclesia, ut vera dicat, falsa quæ docuit reputat. hoc de quolibet D. dici poterat. Author namque Catholicus n. omnia essent falsa, quæ diceret, nec sic ecclesiam mira eruditione clarificaret. p. dicendum ideo sic ecclesie orare quia Docet S. th. vora, et salubris iudicat. Quid ergo ecclesia petenti n. 2^a doctrinam S. th. decerneret?

3° ex innocent. 6. vi refert fr. Ioannes ab. thoma tom. 1. in p. 3. d. 1. de approbat. Doctrinam S. th. autem non mediet et fr. Gundisalvus de Arriaga tom. 2. de doctr. S. th. lib. 1. cap. 5. num. 1. ait. Proinde summus Pontifex in eam. in laud. S. th. qui incipit: ecce plusquam Salomon hic. inter alia dicit. huius Doctrinæ doctrina præcipuè excepta canonica hæc proprietas, verborum, modorum dicendorum, veritatis sententiarum, ita ut nunquam, quæ eam tenuit inueniatur a namite contrarij deiciant, et quæ eam impugnauit semper fuit de veritate suspensa.

Cui consonat dictum Ioann. 22. ut refert fr. Gundisalvus ibi supra cap. 4. num. 1. ibi eum doctrina ex eo-
rum Doctrinæ e veritas sine Otagio salutaris, clarior sine tegis obscuritatis, valior sine vitæ carnestatibus.

4° ex bulla Urbani 8. generalis latine S. th. quæ incipit Laudabilis Dei a pud omnes flava-
nem anno 1390 in qua deludat huius verbis: volumus insuper, et tenore presentium vobis inuicemus, ut dicti D. th. doctrinam tanquam veri-
dicam, et catholicam, reuerentini, eandem quæ inuicemus vobis ampliare. Vbi loquens ut summus Pontifex non ut D. particu-
laris, alia non dicent inuicemus tenore presentium vobis inuicemus, refert fr. Ioan. ab. th. vbi supra § 23. testimonium, ibi quæ
videtur habet defensionem impugnanti, authoritatem, quæ eipso vetulimus. non n. possumus in hoc immorari. Ista namque
verba se defendunt. Denique ut alia omittam refert illud celebre quod adducit fr. Gundisalvus Arriaga tom. 2. de doctrina
S. th. miraculo 70 cap. 2. p. que citat Ioann. Garon in com. vius. spirit. S. Vincentii. fer. cap. 10 § 5. Gratianum tom. 3. Catho-
licar. prescript. p. priori lib. 4. articulo 20 ad am. Ioannes aler. M. in arte spirit. vius. In qua locum hic panice translatum
per Michael. Com. Valentis anno 1620 lib. 5. cap. 8. Maro inuicemus Patriarch. tom. de S. th. disp. 4. Fernandez
in Doct. in prescripte vlt. lib. 328. Continuo prompente de tancij. tract. 9. cong. 3. n. 4. Memorable salmantinus, an. 2. § 13.
oieb. 2. n. 88. qui auctor refert quod d. Religionis or. Iaph. Loni cu in quodam quæstione theologie magnæ difficultatis
habuisse, nec in parte D. th. ce. illa inuicemus, cumque superadditis cuncta intelligentia oraret, in omni videri S. th. et

S. thō. super capitulaque eorū Marię Virgīn. Sūy Franc. dīcisse S. Iuvenio, Cui enim vocabatur (Religiosi) signando Sth. crede hūc qd eūy doct. n̄ deficiet inq̄terit. cumque virgīlaret aperuisset que p̄ntē Sth. et difficultatē et res lūg clarā 1. reperire.

Relinguo p̄zonā, quę ex Dēlio vident. refert Card. Boronius in notis ad Roman. Monolog. die 7. martii S. thō. refert. illūque adducit. S. Ioan. ast. thā. ibi supra S. quartus S. thō.

Idem ad p̄sent n̄ p̄sereundū quod refert idem S. Ioan. ibidem. quod sit ex Concilio vident. tanquā rem in dubiis vellet decernere xpi. Dñs in vīma igna suo Appollo ordinare in sacerdotes illi vbi. hoc facite in meā memoratōne. erat que negotiū iā sēpe discussū, et p̄sio suffragia, et res in concordia, cū amī ex Parib. in eā voceremur. Vident. sibi S. thō. q. p. q. 73. art. 5. ad 2. sentēte xpi. Dñs illi verbū n̄hīl aliud ordinasse, quā quod illud mīn- crūy in p̄sionē eūy memoriā celebraretur. affertur iussu Concilii Liber, notatur locū, discutitur, cumque in eūy intelligentia pau. lūm hēstaretur, tantū inrecl p̄ndent in concilio Lancem. Sola auctoritas S. thō. adhuc dubitata, ut placuisset con- cilio p̄ntū decretum suspendere, quā tunc dubitatione de sentētia S. thō. aliquid definire. Dilatari ē iudiciū, et maiori oīō de mente Doctoris disputari, cumque inueniretur nihil in p̄s facta assertione de S. thō. 13. definiri sequenti sentētia ab vniuerso Concilio sancita fuit. S. g. 1. S. thō. dubitata de sentētia Concilii suspendit nec viliū definiri donec n̄ erit de S. thō. reperit; quanto magis p̄dicta Ep̄. statū definitōnē non habebit; cū S. thō. manifeste p̄p̄a p̄pugnā! valde namque gauderent si doct. si thō. ita vulnerat, conspicerent sectarē dicentē, tolle thōmā et dissipabo ecclesiā.

Caput 7. ex silentio p̄dicti P̄. ab initio p̄scentē ecclesiā p̄.
non habere statum definitōnis.

Silentū, hūy p̄rogatiū, vī Marię ab initio p̄scentē ecclesiā usque ad tempora S. Bernardi, multū dicit, ut modo habeat, na- tū definitōnē. nō si hoc p̄uilegiū ex sacra scriptura deducatur, cū si P̄. sint nobis doctores deducant, et ex traditione Ap̄. alioy accepissent, clare vociferant; Audiamus tēy hoc deponentes.

1. S. Bernard. dicta ep̄. 114. loquendo de hac sentētia reprehendit canonicos Lugdunenses hū verbū. Unde miramus sāt, quid v̄y fuerit hoc tempore quibuscūq. v̄m voluit mutare colorem op̄m, nouam inducendā celebratē, quā r̄y ecclesiā n̄cū, non p̄bat r̄tō, non commendat antiqua traditō. Numquid Parib. doctores, aut cōuocatiōnē sumy? p̄ri- cultate p̄santimū, quidquid ip̄orum in talib. p̄udentia p̄sereuit. nec v̄. idē, quod n̄ p̄scentē fuerit, p̄cūy quēuēt omnia dīgētia p̄sereuit.

In quib. verbis sateris v̄, quo hūy modi sentētia ignota erat ecclesiā tunc. 2. quā nec antiqua traditō, ex quib. n̄ arguit. si si P̄. n̄ cognouerunt hoc p̄uilegiū sumy ip̄i doctores. si cognouerunt sumy ip̄i deuoti- res; siquidē ip̄i non celebrant. v̄mque inueniē, quid ergo dicendū?

2. S. Bernard. in 3. dist. 3. q. 1. ibi. nullus sanctus S. thō. inuenitur dixisse, de hū quo audiamus aurib. no- tris v̄. Marię a peccato originali fuisse immūy.

3. S. Antonius ex hū. Florent. op̄. de recept. v̄. Marię ibi. tamen sibi cōfides ex scripturā, et dicta Doctorum antiquorū, et modernorū, quā fuerunt deuotiōnē p̄scentē Virgīn manifeste patet ex verbis eorū ip̄a, in peccato originali fuisse recepta.

4. Adam Angelicū cōcūant dicit op̄. de concep. in 3. ait: si credendū ē dīcā, sanctos tenendū ē v̄. Virgīn fuisse receptas in peccato originali, et nullus sanctorū inuenitur dixisse Paritū.

5. B. varq. (qui p̄dictū P̄. defendit) tom 2 in 3. p̄. disp. 117 cap. 1. in i. p̄. Troversis hanc de p̄servatione v̄. Virgīn a originali peccato a v̄sib. ecclesiā P̄. ante tempora Bernardi disputatā, n̄ fuisse mani- festā ē, cū nullus de eorūdem dēca mentionē faciat. qd hoc p̄uilegiū occultū v̄sib. patrib. p̄scentē.

P̄scentē qd remanet silentū, hūy p̄rogatiū, et quod p̄o Maria S. thō. P̄. existeret = vnde S. August. lib. 2. de Julianū in p̄s, p̄t quā aduersus h̄yēcūy auctoritatib. antiquorū P̄. vsus erat ait talib. p̄ocipulis sanctis sancta ecclesia p̄scentib. negatōib. et diffamatōib. Paritib. nutritōib. creuit, idē p̄scentē vocat tunc p̄scentē ex p̄- uē ex. cum qd. Marię 13. et sancti Patrib. iuberet, antiqua traditō, et sancti P̄. n̄t pro ipsa, ut ex auctoritatib. allat. et ex v̄sib. hoc cap. 7. adducit stat. p̄dictū p̄. n̄ habet statū definitōnē recipiendū fidei dēvatiōnē. rep̄- et hoc capite fuerunt aliquę auctoritatē, quā oportuit simul tēy adducere.

Sed ab initio multū ab hūc annis hanc celebrant sentētiā v̄. stat ex Calendariō quō quā habentur homo 4. biblioth. v̄scentē Patib. in quo non dīc mēsis Decembris ponit. Decembris S. Annę dēi et Dñi aūy.

Sed quo sentē celebrantē dictā concepiōnē non constat (claro quod celebrantē, nā, in eodē calendariō dīc v̄ge- tima tēna Septembri ponitū conceptū S. Ioan. baptiz, et v̄trumque festū. S. thō. coccinū. Solum refert eūy in 3. dist. 3. S. 3. littera f. haberi in monologio p̄corum, et in martirologio Bedę, et Usuardi, quorū alter ante anno 900. alter ante 850. annos vixit. Nōg. ex p̄dicta auctorit. sequitur quod celebrantē scripturā, ut immaculatā, sicut nec concep̄ōnē S. Ioan. sed alio sensu velat ab q̄to ibidem ut probabile.

Sed contra veritatem historię inquiso in quo sensu sacra Romana ecclesia celebrabat hoc
festum, si presente summo Pontifice, et eminentissimis Patribus Cardinalibus concionatores multi argumentis probabat V. Marię pec-
catis condonasse abstinere a relatione authorum defensarum contraria, ut Alberti Magni, Durandi, Arispatery. et aliorum quos
refert P. Vazg. ubi supra cap. 1. et alii etiam referunt.

Ex locis sacre scripturę citatis pro dicta. Atque propositum fundamenta contrarię R. et ex auctoritatibus
et impugnationibus solutionis quibus anantur illas ~~verba~~ enervare deduximus prædictę p. hanc definitionem n. hinc: nunc
videm deducamus non solum fundamenta prædictę p. adducimus, sed etiam solutiones pro modulo nostro assignabimus.

23 illud Sanctificavit tabernaculū suū. Maximus Prat. 45. quā D. thom. 3. 8. q. 27. de sanctificatione
post animarū intelligit.
24 illud Prat. 92. Omī tuam dñi decet sanctitudo, quā D. thom. 12. q. 81. art. 8. ad 3. intelligi de sanc-

Quibus animis non inordinis, nec habitantibus in corpore subdito peccatis.
 Quibus animis non inordinis, sapientia, nec habitantibus in corpore subdito peccatis. 73 proverbiis 17. gloria filiorum patris
 eorum. 83 inveniunt gratia, apud Deum. Quis quinque auctoritate adducit D. Phyl. 3p. 9. 27. art. 4. ad 1. bandus. V. Maria
 numquid actualiter peccare nec mortaliter, nec venialiter.
 Quibus animis non inordinis, nec habitantibus in corpore subdito peccatis. 10 cont. 4. hunc conclusus hunc signum

Leg. Paral. 88. Phrony eay sicut Sol. 139 Genes. 3. inimicitias ponam inter te, et mulierem
 sementium et semen illius, ipsa conteret caput tuum. Sed circa hunc locum vide D. Th. q. 165 art 2. ad 43. excludit. ad aliud
 interpretans. hoc Paral. 4-8. Ver. 3. glis. ordinaria ex Greg. Magno, Lira et. si namque de V. Maria intelligatur ita dictum continere
 caput serpentis, quia peperit, qui aqua liberavit, et no sanguine suo infernusque conpegit. Ser. s. Vincentii ut citatur M. An-
 tonino Florent. contrivit ipsa caput serpentis sola quia omnes suggestiones vitiorum subito extinxit, nec concupiscentias semit reliquo
 in ea semite postea extinctas. Hi igitur et alii loci sacre scripture. sine insensu morali (qui parum deservit ad fidei discriminationem)

Noluerunt hunc anellum acquirere, vel illud non viderunt. P. Celada tract. append. de iudith. figurata cap. 16. § 31. et si. Petrus Simanca ord. heremit. l. Augustini. inquit. particulari casu Martia anno dñi. 1640 ex Epigraphia P'adæ Diaz. de la Carrera volens virgine in fauorem. predictæ epi. ad literam adducere illud Pauli ad Romans. sed non fuit delictum, ita et dñi in gratia viri hominū iuxta inflare abundauit. in quibus verbis voluit significare quod ly plures referantur ad personas, et si sensus quod gratia per xpi dñi nostri, extendatur ad plures personas, quæ etiam peccata, et consequentes quos peccata atq. ad virginē non perueniat bene tamen gratia Christi, et sic verificetur quod in plures abundauit.

Certum hoc interpretatio propter quamquod est contra Intellectum & sanctum Spiritum, vel non conformi ipsi, quoniam ex-
positionem adducit prodictum. Et claudat ubi supra num. 152. et 51. in ipsa attente inspecta (ne fallor) sentiri Apostoli non con-
gruit. Nam si plures ad numerum personarum referantur, ut volunt, vel est sensus quantum ad sufficientiam, ita, ut gratia Christi
sine peccato, et si sufficiens se extendere ad plures personas, quod non delictum, et de hoc nullus dubitat. Certum namque est positionem Christi
sine sufficientem fuisse ad redemptionem infinitorum mundorum, si Deus crearet unde et fuisse sufficientem propter uirginem,
sed etiam omnes a contractione originalis culpe, hoc namque nullus negat; nec est dubium de sufficientia, ut possibilibus, sed de fac-
to. Si autem prodicta expressis de facto intelligatur (nec obest difficultas) tunc est sensus, ut de facto, et effectum, plures gratiam
Christi consequi de facto, et effectum fuerint, quod peccatum originale contraxerint. et tunc si intelligatur de ultima gratia, exco-
municatio illud. Multi sunt vocati pauci vero electi. Si autem dei gratia, et etiam de id quod confitemur, non a peccato originali sola
virgo excipitur, contra autem et (italice relinquo) quotquot sine Baptismo tam in Catholicis, quod hereticis decedunt, quod
experientia stat esse plures. Non ergo prodictum hoc sic interpretandum.

Capitulum 33 nec Auctoritas ex Concilio adducta pro dicta propositione sufficientem funda-
mentum praebet ad determinationem fidei.

Solamini debet pro prodicta propositione Concilium Basiliense sess. 36. cuius verba (ut referuntur a Caietano opusculum de receptis)
italia sunt. Non diligenter inspectis auctoritatibus, et rationibus. Obstant illis auctoritates gloriosae Virginis preueniente, et
operante diuini numinis gratia. Singulari numquam actualiter subiactum originale peccato, tamque pia, et coniunctio cultui
ecclesiastico, fidei catholicae, necque Nationi, et sacris scripturis ab omnibus Catholicis approbandum fore, tenendum, et amplectendum
definitum, et declaratum, nulli quod ex toto licet esse in contrarium praedicare, seu docere. hec ibi anno Domini 1439. calend. octobris.

15. Sed et prodictum Concilium, ut inquit Caiet. et Vazquez. tom. 2. in 3. p. q. 27. disp. 17. cap. 14. sess. 34. praecedenti 7. Calen-
darii Iulii deposuisset de facto Eugenium pontificem, qui erat illi manens, ut per litteras a capite vero ecclesiae Eugenio quarto ac-
inde eandem auctoritatem habet, ac congregatio frequentis obediens Summo Pontifici videatur Caiet. ubi supra. refert.
autem si Gundisalvus de Lirio tom. 2. de doctrina D. theologiae Ab. 2. cap. 4. quod cum dominicani Parisiensi in pro-
dicto Concilio Romano Pontifici Eugenio quarto negato obediens, omnes nomine dempto a prodicto Concilio Basiliensi re-
cesserunt, cum de aliis familiis, posuerant in prodicto Concilio triginta duo Pedigari.

Cum propter venerandum Concilium, exsecrabilia inflorentibus transactis, grecorum et latinorum, sub predicto Eu-
genio celebrant, (ut refert Caiet.) ubi supra 5. sed in hoc determinatio, habet haec verba. si similiter credit, profuturum, et docet
sacrosancta Romana ecclesia neminem unquam exiit, et semina regni, a diaboli dominatu fuisse liberata, nisi possi-
da mediatoris dei, et filii, Iesu Christi nostri domini, qui sine peccato peccata deceptus, manus, et mortuus humani generis pecca-
ta delendus, illius sua morte protraxit, et regni celestis introitum, quod erat homo peccato proprio cum omni sua succubione
perdidit, reseruauit. hec ibi. ubi inquit Caiet. tempore quo in questione erat, vniuersalis ecclesia sola Christus exci-
pit ab originali peccato quod non erat dicendum (inquit Caiet.) si B. V. Maria quoque excipienda esset.

Concilium videtur. sess. 5. infans prodictae propositionis citatur illi verbis declarat tamen haec ipsa si-
nodus non esse sua intentione comprehendere in hoc decreto ubi de peccato originali agitur Beata et immaculata V.
Maria dei genitrix, sed obseruanda esse constitutiones, felices recordationis Sixti Papae quarti respectu in eius constitu-
tionibus contentis.

Cui obediens P. Vazquez. tom. 2. in 3. p. q. 27. disp. 17. caps. 5. quod vero respondet his ibi de concilio
aut videtur idem si, nihil enim aliud voluit, nisi ut utrumque per huius praesentis indefinitam, relinqueret, sicut antea erat, et
omnes occasionum generationum, et redemptionum, inuicem delecti, necesse, neque dubitat, quod Concilium dicat obseruandas esse constitutiones Sixti
quarti. requirit illas innovare, quod minus aueamus, solum praeteritum illis, quam dicimus Concilio confirmare, quoniam praeteritum
illa graue minus, duas sunt partes, quas concilium utitur appellauit una qua prohibet Pontifices sub praetextu, penitus, neque
dicat esse peccare, aut hereticos esse, qui asserunt dei genitricem ab originali fuisse praeservatam, altera qua damnat eos qui aui-
suerint dicere, asserentes B. Virginem in originali deceptam, peccatam aut hereticam incurere. hec ibi.

Necesse quod in prodicta extravaganti grauemur, et prohibet neque dicat Peccare aut hereticos esse
asserentes V. Mariam in originali fuisse conceptam, dat Natione, quia nondum ab ecclesia definitum, et autem in his neque
asserat hereticos esse aut peccare asserentes, dei genitricem ab originali fuisse praeservatam, redditur vox quia ab ecclesia celebratur
huc sensus. ubi videtur hoc argui, fuisse Summum Pontificem. Et tunc est asserere hereticum esse aut peccatam, tenere, aut colere, quod
Romana ecclesia colit. Sed Romana ecclesia colit Regem Virginis apacae originali immuni, si est ubi est igitur quod Roma-
na eccle-

na ecclesia colat Deipnam, ut immaculatam matrem pro predicta pp ad determinatione filii
conducit. Sed ratio Pontificis non est illa Ratio. Enoney edicere summy Pontifici, can-
cedere fidelibus celebratione, seu asseritione, quae celebrando, vel asserendo peccarent; sed conce-
dit fidelibus dicere. V. Mariae abque originali hunc Decepta, conceptione quae celebrare; q. nec
in celebrando, nec in asserendo peccant. ad hoc autem ut non peccent, nec celebrando, nec asseren-
do sufficit opinio probabilis; q. alia n. erat.

Sed ratio Pontificis. Nec similiter officit quod V. Mariae dicitur n. esse suae intentionis
includere, ex quo videtur predictae propositioni favere, nam utique esset equale, deberet dicere
non esse suae intentionis, neque includere, neque excludere V. Mariae a peccato originali.

Non officit 1. q. cum Concilium Tridentinum dixeret, omnes, nullus excludit a peccato origi-
nali in qua propositione omnes nullo tempore includuntur, unde fuit necessarium, ut neutri
parti faueret, dicere non includere.

2. quia potius videtur haec explicatio Concilii Tridentini. Contra predictam propositionem. Nam
Concilium Arausicum canones. ait. si quis dicit Adu peccatorem suum, non et eius pro-
paginem asserit nocuisse, aut certe mortis damnum, corporis, quod poena peccati est, si autem et peccatum,
quod (mor est aig) per unum hominem in omne genus humanum transiit, peratur, Iniquitatem
Deo dabit contradicens Apostolo dicenti: per unum hominem peccatum intravit in mundum, et per
peccatum mors in omnes homines pertransiit in quo omnes peccaverunt. Vnde decretum Pauli Concilium
Tridentinum. res. p. can. 2. qui incipit si quis Adu peccatorem suum

Ex quibus sic de predicta pp. per argum. Conficit eisdem Universalibus, ver-
bis, quibus Concilium Araus. asserit peccatum, Adu ex morte in omne genus humanum transiit, idem
eisdem verbis deconit Concilium Tridentinum. sed Concilium Tridentinum manifestaret non esse suae intentionis in-
cludere V. Mariae in illa generalitate sui decreti, necessarium fuit illam manifestare; q. idem fecit
et Concilium Arausicum. Nam illis verbis habere eandem intentionem non includendi V. Mariae, n.
q. ex Concilio. sufficiens ad definitionem predictae Propositionis habetur fundamentum.

Caput 10. ex Libris Universaliter Loquentibus, vocan-
tibus quae V. Mariam immaculatam incontaminatam,
puriorum Angelis probatur predictam
propositionem statum definitionis
non habere.

Longum esse recensere. S. P. Testimonia, quibus dum laudibus V. Ma-
riam extollunt predictae Propositioni videntur favere. Nec L. Vaz. ex grecis tantum
duo, Graeca testimonia. adducit, ex latinis vero octo, eoque ut inquit. cap. 4. parum mo-
menti sint ad probandam predictam pp. tamen ne videamus fugere, vel tacere allegata
ad quatuor classes, ut scilicet Suarez, adducam eorum dicta, eoque d. Alva eandem
Contra praeterea adducunt.

1. Testimonium sit lex Synod. act. 8. in qua vocatur Virgo Maria im-
maculata, et omni lenibilib, et intellectuall creatura purior. Concilium francos. epist. ad epis.
Hispanis. vocat V. Mariam immaculatam, purioris quae puram. P. Ephrem. orat. ad Vir-
ginem. Virg. addidit dignam matrem immaculatam filii hominis. 1. ex variis eandem vocem
immaculatam refert lex Synod. ex 1. iacobo Apost. in Epistola, corinthios addit omnibus

in diis irreprehensibilis, honorabilior quæ Cherubin.

S. Andreæ ap. Pont.

P. Vazq.
P. Suarez

S. Andreæ Ap. Pont. Et in eius genit. refert Ad. lib. 4. hist. I ait se
deserta immaculata factus fuerat homo et ita necesse erat, ut de immaculata Virgine xps
nasceretur. Sic dicit S. Vazq. tom. 2. in 3. p. q. 27. cap. 4. S. huius omnibus P. suanet videri sic
dicit. Si primus Adam formatus fuit exteriora antequam esset maledicta, ita secundus Adam
formatus e exteriora virginea nunquam maledicta.

Ex eo autem q. immaculata Virgo Maria nominatur respiciat ad eam absque ori-
ginali concepta, quia Condit. vident. et. s. postquam circa hoc sensu desinit affirmari
vocat S. Maria, immaculata. Vnde, et defensores huius interrogant. ut sanctitas
terra adiectionem immaculata, quod Virgini coniugatur ut adderetur conceptioni præcipit
quod tamen non fecit, licet non impediret deuotionem volenti illud in impressionibus con-
ceptioni coniungere rationis diuersitatem tam credidimus, q. illud immaculatum n. respicit oc-
tempus persone Mat. 128. Beati immaculati in corde et ad Coloss. 1. ut exhiberet
vos sanctos, et immaculatos, et irreprehensibiles cor. ipso. Virgo autem Maria omni-
bus modis in se quia nec venialiter deliquit, et propter hoc digna mater Dei Am. Ithaz
3. p. q. 27. art. 4. alii neque in Adam peccasset, si nec in Adam esset irreprehensibilis.

Mat. 218.
Coloss. 1.

D. Ithaz.

Dato etiam quod Authoritas S. Andreæ (quam in exemplari non vidi)
ut citatur ad P. Suarez inueniatur, verificatur nunquam maledicta per hoc
quod peccatum actuale nunquam commiserit, et filius sine maledictione conciperet, et
pareret, nam terra de qua dicitur sit comparatio fuit maledicta non in se sed in ordine
ad fructum produciendo ex ea gener. 3. tribulus, et spinæ germinauit tibi ex.

gener. 3.

Purior Angelis etiam saluatur quia ex D. Antonino, ut supra ait dicitur
magis luminosus habens fluxu de lumine etiam si aliquando fuerit sub tenebris
idemque de calido dicitur habens fluxu de calore. Cuius g. puritas sit gratia v. Maria
dicitur Purior Angelis, non quia ex sua productione esset sine peccato quod Angelis
conuenit, sed q. plus gratia habuerit, vltimusque gratia Angelis collata in via non
absoluta ab eis potentia peccandi, cui multi ceciderunt. V. dicitur Mat. 23. inquit D. Ithaz.
in 3. dicit 3. q. 1. art. 2. q. 2. in 2. sanctificat. gratia super addita fuit, quæ ita p. q.
liberiusbitur impleret, ut in Iuanis, sicut n. posset, n. quidem tollendo n. q. libero
arbitrio, sed defectus = quod de p. ordinaria (ni fallor) est intelligendum, ut dixit
D. Ithaz., qui nec de p. absoluta peccare potuit differat.

S. Ithaz.

Et si fiat vis in eo quod orig. Videretur Ly immaculata
equiparare puritati filii puritatis Mariæ dum dicit immaculata digna ma-
ter immaculati filii debet intelligi seruata seruandis, ut ex dictis cap. 1.
S. sed D. et S. ut autem, et cap. 4. S. huic authoritati. Similiter
si instetur eo quod Virgo Maria dicitur omnibus modis irreprehensi-
bilis. Dicit potest 1. quod non dicit omni tempore, vnde in conceptione
potuit originale peccatum habere, 2. quod sicut illa qui quamvis fecisset
peccatum est irreprehensibilis. postquam.

postquam

ad galat 2.

D. thaj.

S. Brun.
Iosphronius
Sex. Synodus.

Iean. 8.

S. Bonavent.

S. Ambros.

P. Vazq.

S. Hieron.

S. Hieron.

postquam ab eo fuit liberatus, ut ex Paulo ad Coloss. 1. citato constat ita dicitur potest V. Maria
omnibus modis irreprehensibilis licet peccatum originale habuisset, quia taliter ab eo fuit
liberata ut nunquam amplius, nec suam maculam habuerit ad differentiam aliorum, ut S.
Ioh. autem constat cap. 1. Unde Paulus ad Galat. 2. cum autem venisset Petrus antiochiam.
in faciem exierat, quia irreprehenibilis erat. Quod fuit ut ibi inquit D. thaj. de peccato venia-
li etiam post acceptam gratiam spiritus scti. et confirmati apostoli in gratia. Gratia namque
V. Mariæ fuit incompositibilis cum culpa etiam sui. 3. potest dici quod ait D. thaj. 12. q. 81.
art. 2. ad 83. loquens de peccato originali. ad 83. dicendum quod illud quod est per originem
non est increpabile. Si consideretur iste qui nascitur secundum se: sed si consideretur prout
refertur ad aliquod principium sic potest esse increpabile: sicut aliquis qui nascitur palidus
ignominiam generat ex culpa alicuius progenitorum causatam.

Deinde dicunt Patres asserentes V. Mariam ab omni labe peccati li-
beram fuisse. Ut S. Brun. in Dial. 101. illis verbis D. thaj. de celo et. dum ait ab omni progre-
ssu peccati liberam effecit. Idem ex Iosphronio Patriarcha Hieron. epist. ad sexuum appro-
bata in sex. Synodo generali. act. 8. ibi ab omni contagione corporis et animæ, et mentis sui-
se liberatam. in codice Vaticano inquit Suarez, legitur liberam.

Quibus auctoritatibus, et aliis his similibus respondet potest quod vox
libera a peccato potest etiam supponere pro eo quod quamvis peccatum habuerit originale ab
illo fuit per gratiam liberata vel libera. Ioan. 8. Si ergo vos filius liberaverit vere libe-
ri eritis. dicitur autem V. Mariam ab omni peccato esse liberam, non quia peccata ac-
tualia, nec venialia commiserit sed quia ita fuit gratia ornata, ut non solum originale
peccatum esset ablatum, sed etiam fomes vel ligatus, vel exstinctus, ex quo in aliis sanctis
puris hominibus, ut ex causa proveniunt venialia, ut ex cap. 1. S. vi autem constat. quan-
do autem causa alicuius auferatur effectus etiam dicitur tolli.

Ex quo patet ad id quod illi opponi. quia Angeli, et Adam, et Eva
fuerunt creati in gratia, et V. Maria quæ omni prædictis legibus aliis concessum creatoris
perfectius habuit. Respondet S. Bonavent. in 3. dist. 3. q. 2. non? 20. (soluta a nobis dicta).
his verbis ad illud quod opponitur quod sanctificatio B. Virginis excellit sanctificatione ali-
orum sanctorum, quantum ad magnitudinem, et celeritatem, dicendum, quod verum est
verum tamen non sequitur ex hoc quod sanctificata fuerit in 1. instanti creationis ani-
mæ quia non excellit nisi quantum dicitur.

S. Ambros. serm. 22. Dial. 118. etiam allegatur illis verbis suscipe me
in carne, quæ in Adam lapsa est. Suscipe me non ex Sara, sed ex Maria ut in corrupta sit virgo,
sed Virgo per gratiam ab omni iniqua labe peccati. Cui Pl. P. Vazq. tom. 2. lib. 9. q. 27. diff.
117. a num. 38. et deinceps. quod illa verba ut in corrupta sit Virgo ex. referuntur ad car-
nem dñi. quæ de Virgine Maria assumpta, non ad V. Mariam, quæ non ideo fuit
Virgo quia concepit, ut ibidem innuuntur, sed ex. ideo fuit apta ad concipiendum fi-
lium Dei, quia erat Virgo. Videatur ibi P. Vazq.

S. Hieronimus Psal. 77. ad illa verba. eduxit eos in nube diei. ibi aut
per nubem certe suam dehemus sancta Mariam accipere nullo semine humano pregrauata.
ecce Dñs venit in egiptum seculi istius super nubem suam Virginem, et eduxit eos in
nube diei. Dulchre dixit diei nubes enim illa non fuit intembris, sed semper in luce.

Sed præter quamquod P. Suarez, qui hanc locum citat asserit non consta-
re opus hoc esse D. Hieronimi. dicimus quod potest intelligi de nocte corruptionis virginis
et de luce virginis, et ex verbis aliis potest colligi.

Vult P. Suarez. prædictas verba D. Hieronimi restaurare, ex eisdem sancto

Hieronymo ecclesiastico ubi comparatur V. Maria cum Patriarchis, et Prophetis, ait illa fuisse liberata omni peccato, et cortice peccati.

S. Hieron.

Que verba ex dictis hoc ipso capite solvuntur, etiam si in exemplari essent, nam in eo quod vidi edito Lutetiz Parisiorum anno 1623. non inveniuntur illa verba, sed ita est: Beata terra ecclesiarum cuius Rex est Christus filius ingenuorum de Abraham Isaac, et Jacob. Prophetarum quoque, et Sanctorum omnium stirpe decedens, quibus peccatum non fuit dominatum, sed ubi bene fuerunt liberi, ex quibus nata est Virgo libera sancta Maria nullum habens fructum, nullum germen ex latere, sed totus fructus eius erupit in florem: in quibus verbis loquimur de peccatis actualibus dicitur que V. Mariam liberiores esse quia nec veniale habuit, ut iam saepe diximus in hoc capite. ex cap. 1. §. et autem, et ex aliis.

Quod autem dicitur per Mariam Virginem, extinctum esse peccatum originale, et imperium diaboli intelligi potest ratione filii, quem concepit, et peperit, qui solus peccata sua morte prostravit, ut ex concil. exserrata in florentiam translato citato a nobis cap. 9. §. quapropter constat.

Unico que verbo omnibus his, et aliis similibus auctoritatibus occurrit potest dicendo esse difficile creditu, quod sancti Patres qui tantum inducunt Virginem Mariam laudibus extollere, hanc prerogativam non expressissent, si ita esse cognovissent, cum hoc preui legum ita Regium, singulare, et eximium sit. quid fuit impedimenti? de fecus deusionis? ignorantia scripturarum? Apocriticarumque, seu antiquarum traditionum? minime quare ego individualibus manifestis que vocibus non voci ferarant? hoc tamen certum: non esse medium inter non esse preui legum, et esse originale peccatum. An vero sit inter non cognoscere preui legum in V. Maria, et cognoscere in illa originale peccatum alius iudicat. non ergo ex predictis Patribus sufficiens ad definitionem fundamentum habetur.

Caput 123

Caput 123 ex aliis Patribus minus generaliter loquentibus probatur predictam propositionem statum definitionis non habere.

S. Damasc.

Syrius Ioan. Damascenus. orat. 1. B. M. natiuit. ibi: quoniam itaque futurus erat, V. Dei genitrix Virgo ex Anna oriretur natura gratis, sedum antevertore minime aua e: Verum tantisper expectavit donec gratia fructum suum produxerit.

Verum inquit P. Vazq. ubi supra cap. 4. non loquimur predicta verba de momento conceptionis, sed de natiuitate, si enim loqueretur de momento conceptionis, non expectaret natura gratiam, ut fructum suum produceret, quia in instantia pia fuerunt simul in eodem instanti non prius gratia. unde ex his verbis potius videtur colligi oppositum, dum natura antequam V. Maria nati naceretur expectavit tantisper, ne scilicet cum peccato originali nasceretur. Videatur P. Vazq. ibi.

Verum posteriora verba recte (inquit Vazq.) pro hac sententia citari possunt ibi. Obra- tor Ioachimi Lumbos, ex quibus prout immaculatum semen. O preclarum Anz puluam, in qua ratiis incrementis ex auctas, atque formatus fuit Jesus sanctissimus. Si enim in peccato originali fuisset V. Maria concepta, quomodo Jesus sanctissimus, et semen immaculatum diceretur? inquit P. Vazq.

Sed nec hoc obstat. nam si Jesus tam dictus postquam ex utero per natiuitatem exiit, quam antequam ex utero progredieretur, vel in utero esset: immaculatum semen dici potest non quia esse gratiam haberet cum sit incapax illius, nec quia peccatum originale non captauit, quando quidem a gratia in instanti animationis non aderet ex illo semine V. Mariae peccatum originale haberet in omnium sententia. preui legum enim non semini Ioachim, sed Virgini

referri, sicut et illud natiuitas tua dei genitrix virgo gaudium annunciauit vniuersis mundis
2º etiam si seam ad virginem referatur potest referri ad tempus natiuitatis, ita, vnde
sensu eam scilicet Virginem Mariam, quando nata est immunem fuisse ab originali peccato et
alio citamus Sr. Idelphonu testimonio, que ex dictis possumus alui. vel de peccati peccati origina-
li in parte aliarum seminarum reperit, vel de corruptione Virginitatis. ex dictis que capio.

S. Idelphonu

Pro contraria sententia etiam idem S. Idelphonu citatur in eodem lib. illi
verbis: at vero B. Maria licet ipsa de carne peccati sit nata, ac procreata, ipsa que quamvis
caro peccati fuerit, non tunc iam quando est superueniente spiritu s. gratia ab Angelo
pro omnibus mulieribus benedicta vocatur. Vbi notandum est non dixisse quod quando
nata est V. Maria fuit caro peccati, sed quod fuerit non limitando tempus. Cuius autem addit
non tunc iam quando ex superueniente spiritu s. non ideo inferat quod toto tempore ante-
cedenti fuerit, sed quod tunc non erat; videatur circa comon. peccati que diximus ex Sr. Aggr.
cap. 8. § sed 2º. et alia que omittit. Vnde P. Vazq. vbi supra noluit pro predicta pro-
positione allegare Sr. Idelphonum propter rationem ab ipso ibi allatam.

D. Petrus Damiani

Sr. D. Petrus Damianus Cui citatur a P. Greg. de Valentia vbi
supra) serm. de Assumpt. B. M. ibi. caro virginis ex Adam assumpta maculas Adæ
non admittit.

Cui authoritati dici potest sequi D. Petrus de maculis corrupti carnis, ut ex verbis antecedentibus et
sequentibus ipsius valet deduci. Sic enim in predicto serm. post medium ait. Mirra corpora dissoluta conoli-
dat et cadauer ex anime sibi vindicat nepotum. Tunc autem Des in oratione accenditur sicut multiplicibus
scripturarum testimoniis edocemus in Mirra continentia in thure deuotionem intelligi. Caro enim Virginis ex
Adam assumpta maculas adeo non admittit sed singulari continentia purita in candore, sacro quoniam conuer-
sa est. Potest autem pro contraria sententia allegari in eodem sermone explicans illud Cant. 4. ait enim tota pulchra quia
tota dispecta, macula non est in te, qui spiritus superuenit tunc, qui demundauit.

Alia verba ex eodem sermone possunt pro nostra propositione adduci: ait enim. Loquens de carni s. parentis
ab illa hora penitus facta sunt superuenientia, tunc uique ad Virginem. et infra. nam sicut diuina terminum nostri
dñi principis aduocatus fuit et Virgo, noctem expulit sempiternam, et de die inde de terra suam Virginitatem
exortu tenuit in fide.

Quæ verba diffilia intellectu videntur. Si namque h. uique ad Virginem, sit inclusus et nati-
propositione, tamen exclusiue videntur illi contraria alia verba eiusdem Sr. Petri serm. de S. Luca. in medio
ibi de hoc g. Simeon. septuaginta septies ultio data est, quia peccata, qd est homo contraxit, per septuaginta septem
generationes in humano genere vixit uique ad septuaginta septem peccata originalia permansit, qd ipse per baptismum in
de luca incipit sacramentum deservit.

et Viterbi loquens de Virgine vocat ex Hanna, que terminus, notat, et principium dñi aduocatus testat
custamon in eodem loco loquens de s. parente ait. in meretricio lumine s. ille pater orans est, facit ad imaginem et
similitudinem conditus. et ait etiam ibidem quod nata Virgine sanxit aurora. ex quibus verbis non videtur probari
notam propositionem esse de mente Sr. Petri Damiani, maxime si loquatur de natiuitate B. Mariæ.

Alia verba habet serm. de natiuitate B. Mariæ, qui incipit audire, fatus vbi antequam ait: quid, sanctitatis, s. eiusdem Sr. Petri serm. de
quid iustitiae, quid religionis, quid perfectionis singulari huius Virgini dicere potuit que totius diuinae gratie charis-
mate plena fuit? Si namque ab Angelo dñi salutaretur audiret aut gratia plena dñi recte.

Sed propter quod, quod, predicta verba sunt generalia eodemque modo exponenda ad verba Sr. Thome
Sermy. S. Thome a Villanova serm. 2. de natiuitate B. Mariæ illi verbis non eam

S. Th. de Villanova

spiritus sanctus deorsum descripsit, sed tibi eam animo depingendaz reliquit, ut intelligas
nihil illi gratie, aut perfectiōis, aut glorie, quam animus in pura creatura concipere de s. parentis nature maxime
possit, de fuisse, immo seipsa intellectum omnes superare. Cum ergo conceptionem in gratia si irrationalis rationalis
possimus impura creatura. Concipere, hoc ipso debemus Virgini concedere.

Nihil omnino ex hac authoritate: nedum colligimus quod fuerit concepta in gratia
sed in gloria, immo, et exortu sancto, et cum iustitia originali dñi. quia coipso quod hoc non
haberet ex propriis meritis, sed ex meritis Christi, posset hoc conuenire puræ crea-
turæ, posset etiam si imparibilibus iustitia originali V. Mariæ nasceretur pariter filium pa-
ribilem ad nostram redemptionem, nam ut inquit D. Thome 22. q. 81. art. 5. infans corporis
Sr. Adam.

* a Villanova archiep. v. a. n.
infra adducenda, dicendo. in
q. 81. D. Petrus de gratia, q.
in lege. Omnes, peruenit virgo
inimicari, n. v. m. p. ab o. d. n.
propter hoc in qua. D. n. a. p. p.
Punt adduci alia verba. Genes.
Sia eiusdem Sr. Petri serm. de
natiuitate B. Mariæ, ait enim
vnde mediator dei, et huius, p.
cautionis horum sumeret quia
ce. inter dñi, et huius, reformaret.
omnis quippe creatura creatura
si rationalis erat peccati vni-
caneipere de s. parentis nature maxime
si irrationalis rationalis, huius
fieri n. p. n. a. t.
Sermy. Alth. ex.

Si Adam peccasset, et Eva non, filii originale peccatu haberent, et sic nascerentur natura
etiam si Eva summa originali immortali foret.

Restat igitur intelligere predicta verba secundum legem communem ut ipse scilicet
thay à Villanova videtur se explicuisse dum serm. 3. sequenti de nativitate B. Mariæ dixit.
Denique cumque virtus secundum legem ordinariam est capax pura creatura, totum
fuit in hac virgine gloria. Constat autem quod secundum legem ordinariam alie pure
creaturæ in originali peccato concipiuntur.

In his igitur et simili liby auctoritatibus notandum est quod superius dixe-
mus in fine cap. 10. quod scilicet si si. PP. sentirent V. Mariæ alieque originali peccato fui-
se conceptas, hoc aperte, clavis, et individualibus vocibus affirmarent. Quid ipsas impedi-
ret, ut Regale prædilectum aperte non dicerent? Dicere autem ut vult Suarez, ideo esse
quia circa alia contra hereticos erant occupati non sufficit, nam si. Pater, qui de laude
B. Mariæ scripserunt, sermones que predicantur circa quid erant occupati. 2.º ex his
Patribus non deducitur sufficiens fundamentum ad determinationem fidei.

Caput 123. De Patribus individualiter de peccato originali
Si loquentibus, similiter non habetur sufficiens fun-
damentum ad determinationem fidei.

Caput 123

S. Theophylactus
P. Celada.

Sic si S. Theophylactus Discipulus S. Iacobi Apostoli quæ sic nominat, et citat Pre-
sada trac. append. de Ruth. signata § 302. in libro. (in quo ad Mariam) superius venis-
ta verba adducit. Illa virgo, illa Maria, illa sancta preservata fuit à peccato originali in
1.º instanti sui conceptionis, et libera ab omni culpa, et qui ita n. renavit non consequetur vi-
tæ germen. O timeat (inquit P. Celada) mens erga immaculatam Virgine gloriæ huius auctori-
tatem. Nec tamen verba minime admittenda conveniunt ut potest extra. Sicut et graue
neminus. Vbi sub gravibus pænis damnat eos qui ausi fuerint dicere, quærentes. B. Virgine in ori-
ginali concepta de peccato aut heresim incarnare. possunt ergo hac sententia salvari.

S. Cyrillus

P. Suarez.

2us S. Cyrillus Alexand. lib. 6. in Ioan. cap. 15. ibi excepto solo xpo et B. Virgine
Mariæ etiam excepta omnes in peccato nascuntur. Loquitur de nativitate in utero, nam si alia ex-
tra uterum loqueretur, exciperet etiam Baptistam. Huc occurrit P. Suarez, tom. 2. in 3. pte
q. 27. art. 2. disp. 3. sect. 1. § 2.º secundo Laurentius ex. dicendo ex hunc librum non esse
sancti Cyrilli quod iurare potest ex eo quod in exemplari quod vidi edidit Parisi anno 1604 in
catalogo operum hęc verba habentur. in evangelio Ioan. libro 1. quibus Iohannes, et Iherosolymis
adit et quatuor inter media. Cum ergo predicta verba habentur in libro lecto videtur esse ex
intermediis additis. relinquo an loquatur de nativitate extra uterum, predicta auctoritas ponderan-
ti eius verba.

Nec offit quod idem S. Cyrillus dixit in hom. sexta in ephesina synodo 3.º Nestorius.
quia a Mater et Virgo, o rem admirandam. miraculum hoc me stupidum reddidit. Cuius unquam
de architecto audiam quæ suis ipsius templi, construxerit, et in eo habitare prohibuit. ut?

Sed his verbis illi voluit probare S. Cyrillus S. Nestorius quod etiam remanente
Virgine potuit Deus facere homo in ipsa habitare. Unde S. Theophylactus 3.º p. q. 28. art. 2. in arg. Sed 1.º est
quod in quodam serm. ephesini concilii dicitur, natura potest partum necit uterum virginem, gratia
vero, et parientem extendit, et matrem fecit et virginitati non nocuit. Vide S. August. super Ioan.
trac. 121. ibi meli corporis ex.

S. Laurent Just.

3us S. Laurentius Justinianus qui ultra annum dñi millesimum, quadringen-
tesimum, vigesimum. lib. de cast. convulso cap. 7. prope medium ibi. hęc est originalis pna delicti,
à qua nemo ex. Exceptis dumtaxat mediator Dei, et hominum homine xpo ieu, et ipsius Matris Jesu.

Sed si predicta verba recte inspiciantur incipiendo ab antecedentibus proficientius verborum.
S. Laurent Justinianus. Loquitur de fomice naturæ cuius alii si. venialiter peccant, condicant, que in
bene operando sunt experti, quod non fuit in xpo dñi nec in Virgine M. unde dixit, à qua scilicet

puli deustione, quæ in indiguitate vel non dicere, lanceps. moneret. porro quam quod in re-
bus in quibus intellectus non vincitur fundamentis opinionis, facile ab affectu allucitur, et inclinatur
potius ad unam quam ad alteram partem, cum quod sanctus pro varia sententia allatus non sit de-
cendit defectu deustionis ad virgines. Id autem videtur, ut dicatur compulso assensu protulisse.
Cumque auctoritates allegat pro hac propositione habeant solutionem assignatam, non videtur ex
his rationibus definitur habere.

Caput 8.

Caput 134 Principium fundamentum, nec ex consensu universi-
tatum, ecclesiarum, et fidelium, sufficiens fundamentum de-
sumitur, ut predicta propositio determinatio fidei
recipiat.

D. Suarez

Principium fundamentum huius propositio determinatur ex universali ecclesiarum consensu adeo, ut
inquit ubi supra §. secundum verum, in pluribus universitatibus, nullus ad gradum doc-
toratus theologiae admittatur, nisi prius iuramento promiserit, remanere hanc veritatem op-
pugnaturus. Immo (non fallor) in universitatibus Hispaniarum ad nullum gradum eius ius protulit
nisi predicto iuramento eum exporitur. Similiter quoque omnes christiani fideles hanc veritatem asser-
tunt, non vident autem credibile permissum, hanc spiritus sancti universalem ecclesiam in fide-
litate, inquit Suarez, assensu affectu, que maneat.

Sed nec hoc fundamentum sufficiens ad determinationem 1. de omnibus simul dicam
propter ad particularia descendit.

liber 4. v.

Primo quod hinc assensu et consensu est tantum probabilis, quod insufficiens pro
ad fundandum assensu, indubitabilis, infirmidabilis, infallibilis, que fidei, quia supra fallibi-
le, quale est iudicium probabilis non infallibilis permanere. Pars 1. modo est credendum, fideles
hanc opinionem assensum, quo ab ecclesia proponitur accipiendum: sed sancta mater ecclesia illam
solum, ut probabilis, proponit, quod diximus §. 4. in extra. graue nimis, grauibz premi damnat eos
qui aut fuerint dicere, peccare, vel hereticos esse affirmantes de Maria, in peccato originale fuisse
conceptam (et idem prohibet pro nostra propositio) quod non esset si hoc idem improbabilis ab ecclesia
iudicatum in reita graui. Et D. V. Tulla super specul. ait liberam, cuius facultatem relin-
quimus opinandi huius doctrinae quamlibet partem, prout magis fuerit, vel magis probabilis esse
iudicauerit, quod omnium fidelium consensus non excedit limites probabilis.

liber 5. v.

2. idem autem manifestatur, quia tolli assensu non est certitudine fidei, quod non de re-
bus fidei credimus, nec apostolica traditione. ut ex dictis videtur. ex 1. de. Bernar. et S. Bonavent. et
aliis toto hoc opere. dicimus, specialiter que cap. 7. nec est contra certitudine demonstratiui, quia cum
sit de re a sola libera voluntate dei pendente non est demonstrabilis, quod solum opinabilis. — Dicere
autem quod moraliter contra preterquamquod est quid fallibile assignetur premis ex quibus
hec de ita certa inferatur.

3. principaliter idem D. quod non pauci ab hinc annis postquam est silentium omnibus con-
trariis partibus, quod modo non possumus scire, an omnes sentiant, quia si iudicatur tacere quomodo se
manifestabunt, si aliqua familia sola affirmabat, illi soli silentium erat imponendum, quod cum sit
postquam omnibus, illi idem affirmabant, vel timebatur ne affirmarent, non ergo erat assensu totius
ecclesiarum. Descendamus nunc ad universitates, et ecclesias, eadem namque solutione D. quod enim
de universitatibus dixerimus, ecclesiis accommodari potiori titulo debet. Dicimus etiam huiusmodi iu-
ramenta tantum probabiliter, assensu, maxime quod ut in plurimum maior pars suffragiorum sunt iuri-
prudens, et aliorum ecclesiarum, ad quam non pertinet huius opinionis iudicium. et dato quod de
theologi essent, ad emissionem iuramenti sufficiens erat iudicare probabilis, magis que per hanc

rum. C. qui assensu Synodorum Senatus seu provinciarum provinciarum cum dicti Curam non universis
et maricensis. — Ad Iudicium P. Fr. I. de nonny Briten ubi supra num. 33. aperi reuocari
fuisse, numerat que Iudicij 17. inter quos Pater exstitit eminentissimus Cardin. gabriel de hexo y Par-
tigua illius toto orbe celeberrimi mei maioris Archiepiscopalis collegij olim purpurea Camide condecoratus.

Si ergo illud decretum fuit revocatum, quia videbatur in gentia adinveniganda, vi-
tata impedire, quanto magis in questione de qua postulatur definitio fidei determinatio? inquit. n. M^o. Ba-
niet 22 q. 1. art. 2. dub. 2. in responsione ad 2^{am} circa finem, Gregorius privilegium Deo, et successoribus concessit
illud quod nullo modo potest negligenter omitti indefinenda vixit fidei errore culpabili, nequa inculpa-
bili. hoc illi. M^o. d. d. d. ad hunc modum, fidei et auctoritatis, nemo quo fundamentis q. multi mideru

bili. hoc illi. Ad id q. dicitur q. hic concorsus fidelis et aspirantibus nensis quo fundamento q. multi miseris
ignorant, iudicant que authoris opposita esse inimicos domus nrę Marię q. n. percipiunt n. est inimicos v. Marię
qui dei inimici nunt. ay. Voluntas v. Marię maxime sit diu. voluntati conformis. Hoc q. error ductus est
qui, iudicant se obsequi v. Marię peccare. Denarij v. spinarum. Pellarij offendere, inuigunt inuigunt
verbi, qua. facit, q. aliter videtur ab illo spiritu qui dicit et docet et. maledicimus, et benedicimus
blasphemamus, et obsecramus, persequimur, et satinemus et ut dicat al. spiritu. s. d. manare.

Unde ut populi amentia immouere. fortasse expediat, ut in carceribus, quando circa
huc mysterij socij fore dicunt non peccare sequentes. Itaque opinantur, nec esse inimici Marij?
Siclibet saluari posse tenendo alterutram harum opinionum, neque paulatim animi sedarentur. De-
nique promitterent se itaque probabiliter loqui, nescite audientes, minus que docet, ut de fide reciperant
quod ipsi probabile preferunt, videndo eodem modo huc mysterij, et alia mysteria V. Marij. celebrari.
g. ex fundamento dicto non deductus sufficiens fundamentum ad facti probationem

Reynolds. nomine Conceptionis ab omnibus celebrari. Sed hic factis manifeste declaravit sancti-
tatem sui quod, quod ecclesia celebrat non esse determinate in 1. instanti animationis, neque ut debeat post in-
stanti animationis, et ita peccatum, aliis nomina alterius, quod relinqueret, et adiectum immaculata
et purissima non auferret, si idem esset conceptus sanctus, ac conceptus immaculatus, et purissimus, quod ex
hac celebrante. Et ab ecclesia proponit: si magis uni quod alteri parti faueret: quia celebratur sanctitas
ab utroque tempore abstractum.

2. quod hac celebritate concedit ecclesia facultatem opinandi an fuit gratia in instan-
ti animationis, an postea; sed ecclesia proponit adorandum gratiam in 1. instanti animationis.
Sed si recederet, si nec de sanctitate aliquid 1. canonizati, nec de naturae B. M. per-
mitteret, quod debeat tempus sanctitatis, quod etiam

stat. quod praedicta facultates opinandi quamlibet partem suam, utruumque ponet qui con-
trarius, ut ex utroque ecclesiarum iudicare verum, et in hoc cap. cogerebatur ab ecclesia ad aliquid quod
ex utroque iudicare falsum, et malum, quod est inueniendum, quod cultus et adoratio non est de aliquo
malo, sed falso, nec in se, nec ex utroque ecclesiarum tali iudicari.

Nec sufficit dicere quod quis quando celebrat sentit conceptionis. non persona pri-
uata, sed ut minister ecclesiarum regere, unde etiam si ex persona privata utriusque sentiat speculatio in-
dicio practico tamen ut minister ecclesiarum debet utriusque sentire.

Non sufficit inquit 1. quia hoc de fide naturalium V. Mariae, et aliorum san-
cti, sed 2. ideo quod hoc sententia limitat tempus sanctitatis, in vero sentit conceptionis, et propter hoc san-
ctitatem qui V. Mariae ante natiuitatem sanctam non diceret, si vero qui conceptionis in 1. instanti animationis
sanctas negant. = 2. quia iudicium practicum ab speculatione dimanans, ac inde de aliquo particula-
ri hic tunc omnibus circumstantiis inspectis, nequit dari iudicium speculativum, ne malitiam, et practi-
cum ab omni parte. = 3. quia quilibet parat violare sententiam ecclesiarum, dicere quod non ut minister eccle-
siae, sed ut persona privata adoraret, et opinari utriusque.

Sed 1. solutio dicit, id est 1. conceptus sanctus, ac conceptus sine peccato originali, quia sanc-
titas, et peccatum non separantur: sed conceptus immaculatus, est conceptus sine peccato originali, quod si ecclesia ce-
lebrat conceptionis sanctas, celebrat illam ut immaculatam in 1. instanti animationis.

2. conceptionis ut ab ecclesia accipitur in hoc festo utrumque complectere, et 2. in-
stanti animationis, et illud natum patet, ut ex eo videtur. Item hoc cap. dicimus. Unde conceptus est
sanctus sanctitatem utrique indifferentem, si debeat ut in 1. instanti, quia illi conceptus alia, Physice et rati-
onally pro instanti animationis accipitur. non tamen ut ab ecclesia nominatur. quod est ipse qui est summus Pon-
tifex, quod praecipit omnes sub nomine conceptionis celebrare, dixit se per hoc nullum praedictum velle
inferri alteri parti, manifestavit se non de sanctitate in 1. instanti animationis loqui debeat,
alia magis praedictum, illi intulit, deus si debeat debeat sanctitas in 1. instanti conceptionis
nisi, eque enim eorum scilicet utrumque utriusque, utrumque in opinabile.

Ad illud quod obicit. D. Thomas et alii. Alii qui utriusque sententiam emendatos
sed si modo viderent, dicerent, quod ex ipso quod ecclesia opinandi optionem, simul cum celebritate conce-
dit, innuit quod conceptus non celebratur ut ab alii ecclesiarum esset celebrare, ut sanctas debeat in 1. in-
stanti animationis, sed modo dicto, ac proinde non ligantur ingenia, nec fundamenta abstrahit, unde
que mente sanctas, tunc conuincunt modo eorum conuincerent, si eorum de fide deuotionis, sed pondere
fundamentorum contrarium. si subreperunt non ergo ex huius festi celebritate sufficiens fundamentum
ad definitionem eius, quod habetur.

Capitulum 13. ex conceptus indulgentiarum approbatur, quod mo-
dum sub nomine conceptionis immaculatae et reue-
ratione facta ab Brigidis sufficiens fun-
damentum ad derivationem fidei non haberi
probatum

Denique 1. nota quod ex conceptione indulgentiarum, et alii sic: concedere non possunt indulgen-
tiam pro re vel falso, vel malo: sed indulgentiam fuerunt concessae celebrantibus sententia sub nomi-
ne conceptionis immaculatae, quod quod fuerit immaculata non est esse falsum.

B. m.

It' in quod indulgentiis, si conceduntur salutaris vel utilitatis opinionem, conceptionis immaculatae
sed bonitatis talis devotionis. Et q' devotio sit pius et humilis affectus, indeq' affectus pius, et hu-
milis immalis progrediatur V. Marii devotio dicitur, qui affectus proprio q' ducatur dictamine pio
et probabili detali progrediatur (vel certe ipse personae devotus) ex in Regula rationis; unde et
moraliter bonus, meritorius et satisfactorius, ex quo e' capax indulgentiarum, quapropter ex illis in-
dulgentiis non fortis quod opinio sit certa sed probabilis, affectus vero bonus ad hanc qui bonitas
tanquam ad obiectum, contra indulgentias determinatur. per quod etiam Et ad id quod dicitur de inspi-
tutione monialium titulo immaculatae conceptionis, rectitudo vitae, et affectus p' n' veritate pro-
prio devotus: sufficit namque ut bene quis operatur sequi opinionem probabilem maxime talis ab ec-
clesia stabilitus. ex dictis qui cap. 14. precedenti tractat.

Obviatur etiam Revelatio (ut alius omittit) facta s'z Brigittae de hac pro-
phetia, dicitur. ipse fuisse revelatus V. Marii absque originali peccato conceptus fuisse;

Cui objectioni St. S. Anton. clidit. opus. de Conceptu B. Marii cap.
3. his verbis. et si dicitur aliquos sanctos habuisse revelationes de huiusmodi ut S. Brie-
gitto, sciendum quod alii q' qui claruerunt miraculis ut S. Charesius de Senis, habue-
runt revelationes de consilio, et cum etiam vni prophetarum aliquando pueri se ex revela-
tione spiritus s'c'i aliqua habere que excedunt, ne inveniunt dicere quod tales reve-
lationes non fuerunt de Deo sed omnia humana. exemplum in Nathan propheta. segre
ad David 2° Regu. 7. qui credebatur ex spiritu prophetis respondere David, et in
m' sic erat, ut p'one p'atuit. Reg. 11.

Non est autem dicendum S. Anton. in re ita gravi mentis fuisse, quia sem-
per erat instans peccati mortalis mendacii, dy postquam scripsit non retractavit, semper
namque scriptum monetur in regnum, et q' n' retractasset et in c'lo existeret contra ipsum
mentis n' fuisse.

et adhuc dato quod talis Revelatio S. Charesii Senensis n' est, revelatio
facta S. Brigittae n' sufficeret ad fidem devotorem, quia ut inquit D. Th' 1. p. 2. q. 1. art. 8.
ad 3° inimitur fides nostra revelationi Apostolorum et Prophetarum factis, qui Canonicos lib.
scripserunt, non autem Revelationi aliqua fuit alius Doctoribus facta et. sed et 1. 2. q.
106. art. 4. ad 2° ibi docuit autem spiritus s'c'i Apostolos omnes veritates de his que
pertinent ad necessitates salutis s'c'i de credendis, et agendis, non tamen docuit eos de om-
nibus futuris eventibus, hoc enim adeo n' pertinebat s'm illud Act. 1. n' e' verbum
nostrae tempora, et momenta que pater possit in potestate sua

Si forte miracula d'ri videntur Et Caet. opus. de conceptu. ap. 1. illis verbis. ex
ordinaria via etta et cludit. Unde via signorum etri ad omnino data Maria ultimo prop-
ter infideles et ab Ecclesia approbata quod fides personalis sit dicentis semper a Deo
ut incap. exiuncto extra C'ntentibus, tamen nisi coram Romana Ecclesia videretur
sine fides, verum et indubitatum, n' mirum sed miraculum expresse ad significandum hoc esse
verum n' debere Romani Domini devotae aliquis fidei ambiguitas ex hac via, et ratio
est etc.

Atq' S. P. sunt que pro statu huius difficultatis questionis ad devotam fidem que pro-
prio postulatur ex illis tribenda occurrunt omnia que illa, alia que scripta et scribenda sanc-
tissimi pedibus S. V. humiliter n' semel subiecto, correctioni, et emendationi libenter obsequi
n' in e' intentu privilegii quod iuramento teneor defendere V. Marii negare, sed p'cedit
q'z ita ad devotionem fidei non habere insufficiencia mea proponit.

Et siue seip' iudicatus (circa istas questionis) fuerit siue non, sufficiens a S. V.

innixaeque exproco ut ad perueniendū ad fastigium usque definitionis predictae propositionis, a
sanctionibus iniquitatis decernendis in 1º gradu de fide quos Patres ex doctoribus sanctis ecclesie
veteribusque et sanctis Patribus. Insuperque opinio habeat in 2º cui faueat Apostolica et
antiqua traditio. in 3º cui sacra Scriptura ut a sanctis Patribus intellecta patet unius p[ro]p[ri]e
fidei, et hinc de aliis. forte in 4º gradu alii sententia retracta sunt, alii quendam ultimum n[on]
audebunt, alii (etiam forte) a petitione cessabunt. in congregationibusque circa hoc m[un]di
horum, sanctis ubique a his alii a iuramento quo pro nostra propositione tenentur dis
guti, et o[mn]es simul procedat, antequam placita propria (Secreto) danda proferant. N[on]
sitatione iuramenti contrariū dicere non licet, vel de his timor inductionis: quo
modo nostra sententia pro omnibus suffragiis non gaudebit?